

Sygnatura akt VI W 4825/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 roku

sprawy przeciwko A. Z. synowi A. i B. z domu K.

urodzonego (...) we W.

obwinionego o to, że

w dniu 16.07.2015r. ok. godz. 21:45 we W. na ul. (...) kierując pojazdem marki N. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku C-2 "nakaz jazdy w prawo" w ul. (...) i przejechał przez skrzyżowanie prosto kontynuując jazdę ul. (...)

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw

I. uznaje obwinionego **A. Z.** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 92 § 1 kw i za to na podstawie art. 92 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości **250 (dwustu pięćdziesięciu) złotych;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16 lipca 2015 roku A. Z. kierował samochodem marki N. (...) nr rej. (...). Jechał ulicą (...) we W., w kierunku ulicy (...). Na skrzyżowaniu z ulicą (...) nie zastosował się do obowiązującego oznakowania i pomimo usytuowanego tam znaku drogowego „C-2”, nakazującego mu jazdę w prawo za znakiem, kontynuował jazdę prosto ulicą (...).

Obserwujący zachowanie obwinionego funkcjonariusz policji W. S. zatrzymał pojazd A. Z. do kontroli. Ten odmówił przyjęcia mandatu karnego.

Dowód:

wyjaśnienia A. Z. k.28-29;

notatka urzędowa wraz z załącznikami k.5,7.

A. Z. w złożonych w toku postępowania jurysdykcyjnego w złożonych wyjaśnieniach potwierdził okoliczności zdarzenia drogowego wskazując na fakty zgodne z ustalonym stanem faktycznym.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, brak bowiem okoliczności, które mogłyby negatywnie wpłynąć na ocenę tego dowodu.

A. Z. szczegółowo opisał sposób poruszania się samochodem na ulicy (...) potwierdzając fakt kontynuowania jazdy na wprost, pomimo oznakowania nakazującego mu wykonanie skrętu w prawo (za znakiem). Okoliczność ta stanowiła bezpośrednią przyczynę zatrzymania jego samochodu do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Wydziału Ruchu Drogowego, co znalazło swoje odzwierciedlenie w treści sporządzonej przez nich notatki urzędowej. Powołane dowody nie zawierają zatem żadnej sprzeczności i tworzą jednolitą całość uzasadniającą przypisanie A. Z. popełnienia wykroczenia z art. 92§1 kw.

Nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, miejsce i czas jego popełnienia, to okoliczności które Sąd miał na względzie wymierzając A. Z. karę grzywny. Kara ta nie jest nadmiernie surowa, a jednocześnie w pełni adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu, uwzględnia jego sytuację materialną i pozwoli na osiągnięcie celu kary w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinionego. Uzmysłowi również obwinionemu karygodność jego zachowania.

Uwzględniono ponadto społeczne oddziaływanie oraz cele zapobiegawcze orzeczonej kary, które mają stanowić adekwatną względem popełnionego czynu represję wobec sprawcy oraz piętnować w oczach społeczeństwa zachowanie, którego obwiniony się dopuścił. Sąd wyraża jednocześnie przekonanie, iż orzeczona kara spełni swoje zadania w zakresie prewencji szczególnej i pomoże zrozumieć A. Z. niewłaściwość jego zachowania.

Wobec faktu, że obwiniony uiścił już, pomimo nieprawomocności orzeczenia zapadłego w dniu 23 października 2015 roku, kwotę z niego wynikającą (180 złotych), zostanie ona zaliczona mu na poczet wymierzonej grzywny (250 złotych). Obwiniony zostanie zatem wezwany do zapłacenia 70 złotych.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 118§ 2 k.p.w. i przepis art. 616§2 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w.